

سلامی: روزی وزیر بهداشت مهمان برنامه «نگاه يك» بود که در آن از تمام شدن بخش حاشیه‌های پزشکی، ۲۰:۳۰ ابراز خوشحالی کرد! مادر این بخش اصطلاحا گاهی پاروی دم شیر می‌گذاشتیم و گاهی هم دست در لانه زنبور می‌کردیم که اتفاقا همین موضوعات باعث بروز مشکلاتی می‌شد

یوسف سلامی، از متن و حاشیه‌های خبرنگاری می‌گوید

هدف ما مطالبه‌گری است

یوسف سلامی یکی از معروف‌ترین خروجی‌های باشگاه خبرنگاران جوان است که در سال‌های اخیر به عنوان خبرنگار تلویزیونی مشغول به کار شده است. سلامی که ابتدا با مجله خبری چهره شد به شکل تخصصی در حوزه سلامت فعالیت می‌کرد. اما به گفته خودش به خاطر قاضی زاده هاشمی که وزیر وقت بهداشت بود مجبور شد حوزه کاریش را تغییر دهد. او در حال حاضر خبرنگار اجتماعی و حوزه دولت است. به مناسبت روز خبرنگار به سراغ سلامی رفتیم تا با او در مورد نقطه آغاز خبرنگاریش، مشکلات کاری و... به گفت‌وگو بپردازیم. راستی آقای یوسف جزو خبرنگاران خوش اخلاق صدا و سیما است.

صادق پریدری
خبرنگار

به عنوان اولین سؤال، شما از کجا و در چه حوزه‌ای کار خودتان را آغاز کردید؟

من از سال ۸۰ در باشگاه خبرنگاران جوان و در حوزه پزشکی شروع به کار کردم و پس از چند سال وارد مجله خبری ساعت ۱۹ شبکه یک شدم و آنجا هم گزارش‌های پزشکی می‌گرفتم. این مساله ادامه داشت تا این‌که با توجه به مشکلاتی که پیش آمد، تیم مجله خبری عوض شد و من هم وارد اجرای حاشیه‌های پزشکی بخش خبری ۲۰:۳۰ شدم.

چه حاشیه‌هایی؟

این بخش در میان مردم به محبوبیت خاصی رسیده بود و حتی وقتی میان مردم می‌رفتم بازخورد‌های خوبی دریافت می‌کردم که نتیجه کار خوبی بود که در این مجله انجام می‌دادیم؛ حاصل این کار خوب، تیمی جوان و کار بلد بود که ترسی از پرداختن به موضوعات نداشت و تنها تلاش برای رفع مشکلات مردم می‌کرد، اما از زمانی که آقای سرافراز، رئیس وقت سازمان صدا و سیما آمدند شاهد بودیم چندان تمایلی به مدل مجله خبری شبکه یک نداشتند و نه تنها به طور کلی آن تیم عوض شد بلکه شکل مجله خبری هم تغییر کرد. این مجله با این‌که بعد از بخش خبری نسبتاً کم حاشیه ۱۹ بود و زمان ۱۵ دقیقه‌ای هم داشت، اما توانسته بودیم در این زمان کوتاه اتفاقات خوبی را رقم بزنیم.

آن زمان حتی شاهد بودیم این مجله، شاهد حاشیه‌های زیادی هم شده بود.

طبق نظرسنجی‌های سازمان از نظر بیننده‌ها جزو محبوب‌ترین بخش‌های خبری بودید؟

در جواب سؤال شما هم باید بگویم بله. این بخش حاشیه‌هایی هم داشت که بیشتر البته می‌توانم درباره حوزه‌ای که خودم اجرا می‌کردم یعنی سلامت صحبت کنم.

درباره زمانی که به بخش حاشیه‌های پزشکی بخش خبری ۲۰:۳۰ رفتید صحبت کنید. آن باز خوردی که در مجله خبری داشتید در ۲۰:۳۰ هم وجود داشت؟

اجرای من در این بخش‌ها سختی‌ها و چالش‌های خاص خودش را داشت. به طور مثال یادم هست روزی وزیر بهداشت مهمان برنامه «نگاه يك» بود که در آن از تمام شدن بخش حاشیه‌های پزشکی ۲۰:۳۰ ابراز خوشحالی کرد! ما در این بخش اصطلاحا گاهی پا روی دم شیر می‌گذاشتیم و گاهی هم دست در لانه زنبور می‌کردیم که اتفاقا همین موضوعات باعث بروز مشکلاتی می‌شد.

دست ما به طور کلی باز است. اما نباید فراموش کنیم بودجه صدا و سیما از طریق دولت تامین می‌شود.

به نکته خوبی اشاره کردید. به عنوان آخرین سؤال به نظر شما دست خبرنگارها برای پرداخت به موضوعات و مشکلات مردم تا چه میزان باز است؟ این سؤال در حالی مطرح می‌شود که بودجه صدا و سیما از طریق دولت تامین می‌شود و این موضوع می‌تواند باعث بروز مشکلاتی شود که نمونه اخیر آن سریال «گاندو» بود.

بله، بودجه صدا و سیما را دولت تامین می‌کند و طبیعتاً ما هم باید این موضوع را در نظر بگیریم. باور کنید ما مطالبات و مشکلات مردم را لمس می‌کنیم و علاقه زیادی هم داریم تا به آن بپردازیم، اما گاهی اوقات این فشارها باعث مشکلاتی می‌شود که شاید مانع این پیگیری‌ها شود. بعضی اوقات يك خبرنگار درباره يك وزارتخانه گزارشی می‌رود که در نهایت باعث مشکلاتی برای بودجه سازمان صدا و سیما می‌شود.

هدف خبرنگارها مطالبه‌گری است و به طور کلی ما با کسی مشکل شخصی نداریم و سعی می‌کنیم مشکلات و مطالبات مردم را بیان کنیم.

فایده‌یك

ویژه‌نامه رادیو و تلویزیون روزنامه جام جم
شنبه ۱۹ مرداد ۹۸ • شماره ۶۷۶

خبرنگاران نام آشنا

بعضی از چهره‌های مطرح هستند که در روزگار گذشته مشغول خبرنگاری بوده‌اند. به مرور برخی از این اسامی می‌پردازیم.

فریدون جیرانی

جیرانی خودش می‌گوید: «دوستی با بیژن امکانی که در روزنامه اطلاعات نقد فیلم می‌نوشت، باعث شد سال ۵۵ به اطلاعات بروم. کارم را هم به عنوان مصاحبه‌کننده و گزارشگر سرویس هنری شروع کردم.

دبیر سرویس، جواد مجابی بود و محمد ابراهیمیان، بیژن، من و چند نفر دیگر هنری‌نویس‌های اطلاعات آن زمان بودیم. بعدها مجابی از ما جدا شد و ابراهیمیان به عنوان دبیر سرویس جدید، مسوولیت بیشتری به من واگذار کرد. یادم هست روزانه يك صفحه هنری شامل خبر و گزارش و گفت‌وگو درباره هنرمندان وقت درمی‌آوردم. این داستان ادامه داشت تا این‌که به سال ۵۷ رسیدیم. التهابات سیاسی اوج گرفت و جامعه به شدت سیاسی شد. حالا صدای پای انقلاب می‌آمد ولی ما در روزنامه اطلاعات و دوستانمان در کیهان و آیندگان و نشریات دیگر، همچنان دچار مسأله سانسور بودیم. اعتصاب در اعتراض به سانسور که آن موقع همه در موردش اتفاق نظر داشتند ولی امروز می‌شود گفت این یکی از بزرگ‌ترین اشتباه‌های تاریخ روزنامه‌نگاری ما بود. سال ۵۷ تصور ما این بود که اعتصاب مطبوعات، هم اعتراض به سانسور و هم همراهی با موج اعتصاب‌های گسترده در کشور است ولی ما اشتباه کردیم و نباید سنگر اطلاع‌رسانی را در آن مقطع حساس ترک می‌کردیم. در ۶۴ روزی که نبودیم جامعه ایران انقلابی‌تر و مصمم‌تر شده بود. وقتی اعتصاب روزنامه‌ها به پایان رسید، غلامحسین صالحیار - سردبیر اطلاعات - اعلام کرد ما از امروز سرویس هنری و اقتصادی و... نداریم، از حالا همه شما خبرنگار سیاسی هستید. حرف صالحیار درست بود چون آن موقع اصلا کسی دنبال اخبار هنری و اجتماعی نبود.»

رسول صدر عاملی

صدرعاملی، فعالیت فرهنگی و اجتماعی خود را از ۱۷ سالگی با خبرنگاری آغاز کرد، در زمان تحصیلش در مونت پلیه فرانسه به اصلی‌ترین گزارشگر بین‌المللی اخبار مربوط به اقامت امام خمینی (ره) در نوفل لوشاتو تبدیل شد و در پرواز انقلاب تنها گزارش مستند تصویری و تنها مصاحبه رهبر کبیر انقلاب را ثبت کرد. وی تا سال ۱۳۵۹ به عنوان گزارشگر، قصه‌نویس، دبیر سرویس حوادث و سپس دبیر سرویس پارلمانی با روزنامه اطلاعات همکاری داشت. وی در زمان جنگ تحمیلی نیز به ساختن مستند جنگ با همراهی علی مزینانی پرداخت.

شهید حسن باقری

غلامحسین افشردی با همان شهید حسن باقری از همان ابتدا به کار نویسندگی و خبر علاقه داشت، حتی از ده سالگی هم دائم قلم و کاغذ داشت و هر روز یادداشت‌های روزانه خود را می‌نوشت تا این‌که در روزهای آغازین تأسیس روزنامه جمهوری اسلامی در این روزنامه مشغول به کار شد. او اولین خبرنگار جمهوری اسلامی ایران پس از پیروزی انقلاب بود که در سفر خارجی مسوولان به الجزایر حضور داشت و در حادثه طبس به عنوان اولین خبرنگار در محل حادثه حاضر بود. نوشته‌های او چراغ راه نویسندگان در وقایع مربوط به حمله نظامی آمریکا به بیابان‌های طبس شد. حتی در روزهای نخست جنگ به عنوان خبرنگار و فیلمبردار وارد خط مقدم شد. حسن باقری، برخلاف بسیاری از مبارزان که دارای نام‌های مشهوری بودند، تنها تفنگ به دست نگرفت تا به مقابله با تانک‌های دشمن بشتابد. او راهی دیگر برگزید و این مسیر متفاوت و استثنایی، آغاز راهی بود که درباره آن بسیار گفته شده است.

